RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 239.035 van 8 september 2017
in de zaak A. 223.079/X-17.012.

In zake : de BVBA NASIM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Depuydt
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 29 bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld per fax op 8 september 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "de beslissing, genomen door het college van burgemeester en Schepenen van Antwerpen dd. 01.09.2017 betreffende de goedkeuring van de GAS-sanctie tijdelijke sluiting publiek toegankelijke inrichting district Antwerpen vanaf 11.09.2017 om 00.00 uur tot en met 17.09.2017 om 24.00 uur".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2017, om 16.00 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joeri Leten, die *loco* advocaat Stefaan Depuydt verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Thomas Beelen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten op voorwaarde, onder andere, dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

5. De verantwoording van verzoekster ter zake luidt:

> "Vooreerst zou een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure onherroepelijk te laat komen om nog enig nuttig effect te verschaffen aan verzoekster.
>
> Bovendien wordt verzoekster geconfronteerd met een zeer verregaande maatregel, buiten proportie te noemen, die een aanzienlijke winstderving inhoudt.
>
> De bestreden beslissing heeft als gevolg dat verzoekster geconfronteerd wordt met een totaal verlies aan inkomsten gedurende deze periode van sluiting."

6. De vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid veronderstelt een spoedeisendheid die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Hieruit afleiden dat het volstaat dat een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen, om tot de vaststelling van de uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen besluiten, is een misvatting.

De zaak zelf moet zodanig urgent zijn dat niet alleen een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring te laat dreigt te komen, maar zelfs ook een behandeling ervan in een gewone vordering tot schorsing.

7. Dat zulks het geval is, dient aannemelijk te worden gemaakt aan de hand van voldoende precieze en concrete gegevens. Daaraan is te dezen niet voldaan.

De bestreden beslissing legt verzoekster, die verklaart in haar handelszaak hoofdzakelijk een dagbladhandel uit te baten, een sluiting van een week op. Het nadeel waarvoor de gevorderde schorsing haar beweerdelijk moet behoeden is “een aanzienlijke winstderving” en “een totaal verlies aan inkomsten”. Geen enkele precisering wordt bijgebracht, laat staan nog enig stavingsstuk. Noch mag de Raad van State vernemen om welke bedragen – minstens bij benadering – het gaat, noch wordt hem enig inzicht gegund in verzoeksters globale financiële situatie.

8. In de gegeven omstandigheden kan de Raad van State er niet toe komen de uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden te achten.

Hieruit volgt dat alvast één van de cumulatieve voorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet is vervuld. Dit volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 september 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Johan Lust**